

*** Védizmus**
je daleko starší, dá se říct původní vědění, kultura, víra a způsob života našich Předků, kteří osídlili naší Zemí z vesmírných dálek. Dnes jim říkáme SLAVjané a Árijci. Védy jsou od slova VĚDĚT. Původně nemusely být v písemné podobě, naši Předkové ovládali telepatii i teleportaci, měli obrazné myšlení, tzn. že si předávali vědění ve formě obrazů, hologramů… Lidská řeč a slova prý vznikly ne proto, aby si lidé předávali myšlenky, ale aby se mohlo společně zpívat, chválit a oslavovat Bohy a Předky. Písmo vzniklo v době, kdy už se vědělo, že přijdou temné a těžké časy, a potomci budou potřebovat vědění uchované v písemné formě. Bylo to v době řádu tisíců, desetitisíců liet zpátky. Naši Předkové používali několik druhů písem, kupříkladu runové písmo Charunu, T’ragy, Bukvicí, atd.

Naše **Slavjansko-Árijské Védy**, to jsou knihy, které jsou v současné době přepisovány z původních zápisů, aby jim dnes lidé mohli rozumět. Jsou v nich popsány jednak dějiny – od vzniku Vesmíru, Duchovní Svět, jemnohmotné Světy a Duchovní bytosti, naši Bohové a jejich moudré zápovědi – Rady, moudrosti volchvů, doporučení, způsob života, kultura, zvyky a tradice. Védy nám dají odpověď na každou životní otázku, v každé době, v každé situaci.

Védické literatury je celá řada. Asi nejvíce lidé znají **indické védy**. Indové dokázali uchovat naše vědění, které kdysi dostali od bílých učitelů ze severu v téměř nezměněné podobě.

Nejvíce védických knih je v ruštině. Právě jsem na internetu našla 25 dnes prodávaných knih, které mají v názvu védy, védická. Je v nich obrovská spousta naší **původní moudrosti našich Světlých Bohů a Předků**.

Védy je třeba číst pomalu, moudrost přijímat „po krupičkách“, přijímat srdcem nejen hlavou. Mají tu vlastnost, že zesilují naladění člověka. Mají několik dalších skrytých rovin, které se čtenáři postupně otvírají podle jeho momentální úrovně vědomí. Obsahují klíče k srdci, k jemnohmotným světům, k

našemu RODu a nebeským Bohům.

Védizmus je způsob života, tedy podle našich véd, podle moudrosti našich Světlých Bohů a Velikých Předků. Dva hlavní principy Védizmu jsou:

- Svatě ctít naše Světlé Bohy a Moudré Předky,
- Žít podle svého Svědomí a v souladu s Přírodou.

V češtině a slovenštině je védických knih zatím poskrovnu. Čtyři díly Slavjansko-Árijslých Véd jsou vydané ve slovenštině. Mě se líbila například kniha **Ochránci dávného vědění** nebo Tajraga.

V současnosti je naše kultura, jež vychází z Védizmu velmi široká. Patří sem Starověrci, RASA, Velesův Kruh, Rodnověrci, Anastasijci, Přírodní duchovno, Pohanství, atd.

Všichni se hlásí k předkřesťanské době a tíhnou k různým epochám.

* Slovanství

Slovanství je poměrně mladší než Védizmus. Má védické kořeny, vzniká v době, kdy naši Předkové žili v sousedství jiných národů, védická kultura se začala mísit s jinými zvyky a obyčeji, ztrácelo se přímé spojení s Bohy, Duchovním světem. Kultura se vyvíjela podle doby, ve které se žilo. Lidé se snažili zachovávat původní tradice, obřady, zvyky, obyčeje, ale zvyky ztratili svojí hloubku, duchovní smysl, původní záměr a čistotu. Přichází tzv. lidová kultura, kdy se dodržují určité tradice, lidé často nevědí jak a proč tyto tradice vznikly. S nástupem křesťanství byly našim Předkům všechny svátky a obřady zakazovány, knihy spáleny. Do dnešní doby se skoro nic nedochovalo.

Rodová paměť ale nespí. Skončilo temné období Noc Svaroga, trvající přibližně tisíc liet, někteří lidé slyší volání Rodu, snaží se obnovovat to, na co si vzpomenou, co se dočtou. Někomu se dokonce otevře Rodová paměť a doslova se mu nahrají do vědomí tisíce liet zpátky. Proto dnes vzniká nové Slovanské, Pohanské, Slavjanské a Védické „hnutí“, řada různých skupin a skupinek s různými názvy, které inklinují k různým časovým obdobím naší bohaté, dlouhotrvající, překrásné kultury. Každý má tu svojí cestičku, po které kráčí. Důležité je chápat, že všechny tyto skupiny si nijak neodporují, nesoutěží mezi sebou, ale vzájemně se doplňují a tvoří nádherný ucelený Obraz.

Podle mého názoru není vůbec důležité, k jaké skupině, víře, hnutí se člověk hlásí, kam ho to táhne. Důležitá je čistota úmyslů, každodenní život v souladu se svým Poznáním a se svým Svědomím.

Také si myslím, že vůbec není důležité, jak je která skupina aktivní, jak se propaguje na internetu a jinde, kolik pořádá akcí, obřadů, svátků, s jakou účastí. Žije li člověk v neustálém shonu, nebo naopak žije li v ústraní bez možnosti cestování, dají se Obřady a svátky vykonávat o samotě, ve svém srdci!

Každý z nás v životě udělal nějaké chyby, nejsou důležité naše dřívější skutky, ale náš dnešní postoj k našim dřívějším skutkům!

~~~

S láskou Mislava z Pojanu

Sdílet
~~~